

man, efter hvad der foreligger, har afflediget denne Mand uden en nøie og grundig Undersøgelse for Domstolene — jeg siger ikke, at den skulde have afflediget ham uden videre efter § 6. Jeg haaber, at man vil vise Verden, at denne Mand skal nødes til enten at vise sig saa skamløs at sige, at Alt er reent og klart, og fordre sin Pension ved Domstolene, uden at blande sit tidligere Forhold ind i Sagen, eller til at blande sit Forhold ind i den, og saa ønske jeg, at han enten maa komme til at staa reen og klar eller saa nøgen, som han maatte fortjene at staae. Jeg skal altsaa anbefale det ærede Thing at stemme for Mindretallets Foreslag, som det foreligger.

Casse: Som den, der var Justitsminister i en Deel af det Tidsrum, hvortil de Forhold knyttede sig, der nu ere Gjenstand for Dittale, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. I October 1863 gjorde den daværende Indenrigsminister — han er nu Ade Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Rehmann) — Justitsministeriet bekendt med Forhold, der allerede i lang Tid havde draget Indenrigsministeriets Opmærksomhed hen paa sig, vedkommende Hypothekforeningen for Landeieendomsbesiddere i Sjælland, og han fremdrog de enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke det i Særdeleshed var forekommet Indenrigsministeriet, at der var udbrudt Noget, som gjorde det ønskeligt at faae ryddet op i disse Forhold og faae dem dragne frem for Lyset. Han henstillede til Justitsministeriet, om der maatte findes Anledning til en retslig Undersøgelse, og en saadan Undersøgelse blev anordnet af mig som Justitsminister under 6te November 1863. Det blev overdraget til en Commission, bestaaende af et Medlem af Overretten i Viborg og et Medlem af Criminal- og Politiretten i Kjøbenhavn, at tilvejebringe muligt fuldstændige Oplysninger om de forskjellige Forhold, der egentlig opløste sig i 3 Hovedpunkter: Maaden, hvorpaa de tidligere og nuværende Directeurer for Hypothekforeningen havde bestyret Foreningens Anliggender, Sammenhængen med det Laan, der var skeet af Foreningens Medlemmer i Staarupgaard, som eiedes af Kammerherre Bretton, og Væfsaffenheden af de

øvrige foretagne Transactioner som ogsaa Tilblivelsen af den Taxationsforretning af 13de Juni 1859, som de Herrer ville see spille en saa væsentlig Rolle i Sagen. Commissionen endte sine Undersøgelser i Slutningen af Januar Maaret efter, og efter at have gennemgaaet en Udskrift af de udsørlige Forhør, der vare Resultatet deraf, kom jeg til den Overbeviisning, at der hverken for Kammerherre Brettons Vedkommende, eller forsaavidt angaaer den tidligere eller nuværende Bestyrelse af Hypothekforeningen, var oplyst Noget, der kunde give Grund til at beordre justitiel Dittale. I Maarts 1864 meddelte jeg Indenrigsministeriet denne min Opfattelse af Forholdene, men fik ikke noget Svar fra Indenrigsministeriet herpaa, inden jeg frattraadte Justitsministeriet i Juli 1864. Dette er den Virksomhed, som er blevet udviklet fra Justitsministeriets Side i det omhandlede Tidsrum; men det er klart, at det, som nærmest har sin Betydning, er det Spørgsmaal: Har jeg handlet rigtigt i at komme til det Resultat, at der ikke var fremkommet Oplysninger, som gavede Anledning til at beordre justitiel Dittale. Jeg skal her indskrænke mig til, hvad der angaaer Kammerherre Bretton, da det er dette, som nu foreligger. Jeg kan ikke Andet end deels forundre mig over og deels beklage, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler), som nys havde Ordet, saa lidt oplydte, hvad han i Begyndelsen af sit Foredrag udtalte, at han kun vilde holde sig til det, der forelaa som bestemte, af Actstykkerne fremdragne Kjendsgjæringer, og vilde afholde sig fra stærke Udtalelser. Det vedkommer naturligtvis ikke mig, hvorledes han betegner Kammerherre Bretton og dennes Forhold, dette er Noget, som jeg slet ikke har nogen Interesse i, og det maa være det ærede Medlems egen Sag, hvorvidt de Yttringer, han har brugt, virkelig stemme med den Maade, hvorpaa han erklærede at ville tage Sagen; men hvorfor jeg maa forundre mig derover, og hvorfor jeg maa beklage det, er, at det er utænkeligt Andet, end at ved en Sag af denne Natur en Strøm af disse varme Udtalelser, der sammenblande Kjendsgjæringer med Motiver, og som see rask bort fra det Objective til, hvad der maa have ledet den